

Podílíme se na výchově nové generace zdravotníků Ze školní exkurze až k letní brigádě

Když k nám letos zavítali studenti ze Střední zdravotnické školy v Brně - Jaselská na exkurzi, byla mezi nimi i Adéla. To, co mělo být jen jednorázovým nahlédnutím do prostředí následné intenzivní péče, se brzy změnilo v něco víc. Prostředí Chronicare, tým kolegů i možnost vidět zdravotnictví v každodenní praxi ji oslovily natolik, že se rozhodla strávit část letních prázdnin brigádou na našich pracovištích na Polní i v Řečkovících. O tom, proč si vybrala zdravotnickou školu, jaká je realita oproti televizním seriálům a proč se podle ní není třeba intenzivní péče obávat, jsme si povídali v následujícím rozhovoru.

Adélo, proč jste se vlastně rozhodla studovat zdravotnickou školu? Máte někoho ze zdravotnictví v rodině?

Nemám, u nás v rodině nikdo ve zdravotnictví nepracuje. Od malička mě ale tento obor zajímal. Když jsem byla mladší, sledovala jsem třeba Ordinaci v růžové zahradě a zdravotnictví mi připadalo zajímavé. Dnes už samozřejmě vím, že skutečnost vypadá úplně jinak než v televizi.

V čem je realita jiná?

Je mnohem náročnější. Člověk si až v praxi uvědomí, kolik toho zdravotníci musí zvládnout. Na druhou stranu je to práce, která má smysl, a právě to se mi na ní líbí.

Do Chronicare jste se poprvé dostala během školní exkurze. Co vás tehdy zaujalo?

Překvapilo mě prostředí i přístup lidí. Všichni byli ochotní, všechno nám ukazovali a vysvětlovali. Bylo vidět, že jim záleží na pacientech i na tom, aby se tu cítili dobře.

A právě tehdy jste se rozhodla vrátit?

Ano. Prostředí, péče, ale i sestřičky mě oslovily tak, že když se naskytla možnost brigády, ráda jsem ji využila.

Měla jste před nástupem obavy z prostředí intenzivní péče?

Měla jsem hlavně respekt z náročnosti práce. Člověk se setkává s pacienty v různém zdravotním stavu a musí být připravený zvládat fyzicky i psychicky náročnější situace. Zároveň jsem ale věděla, že se mám na koho obrátit a že se postupně všechno naučím.

Jak funguje podpora ze strany kolegů?

Kdykoliv si s něčím nevím rady, mám se na koho obrátit. Mám svého mentora a také spoustu kolegů, kteří mi ochotně poradí nebo něco vysvětlí. Nikdy jsem neměla pocit, že obtěžuji nebo že se nemůžu zeptat.

Co Vám brigáda dala?

Určitě větší jistotu při práci. Ve škole se člověk učí teorii, ale praxe je něco jiného. Některé věci vypadají v učebnicích jednodušeji, než když je pak člověk vidí nebo zkouší doopravdy.

Utvrdila Vás tato zkušenost v tom, že chcete ve zdravotnictví pokračovat?

Určitě ano. Potvrdila mi, že jsem si vybrala správný obor a že bych se chtěla zdravotnictví věnovat i v budoucnu. Ráda bych pokračovala ve studiu a stala se všeobecnou sestrou. Líbí se mi, že všeobecná sestra má větší možnosti zapojit se do péče o pacienty a větší zodpovědnost. Chtěla bych se dál učit a profesně se posouvat.

Co byste vzkázala ostatním spolužákům, pokud by zvažovali brigádu nebo zaměstnání v Chronicare?

Aby se nebáli následné intenzivní péče ani práce samotné. Člověk se naučí spoustu nových věcí, získá zkušenosti a osvojí si dovednosti, které se mu budou hodit v dalším studiu i budoucím povolání. Je to práce, která dává smysl, už pro ten pocit, že můžete někomu pomoci a hlavně, že vidíte progres a pokroky v léčbě pacientů.

Podporujeme budoucí zdravotníky

V Chronicare dlouhodobě spolupracujeme se zdravotnickými školami a studentům nabízíme možnost poznat prostředí následné intenzivní péče prostřednictvím exkurzí, odborných praxí i brigád. Každý rok u nás absolvuje odbornou praxi přibližně 160 studentů. Věříme, že nejlepší zdravotníci nevznikají jen ve školních lavicích, ale také díky zkušenostem, které získají po boku zkušených kolegů. Příběh Adély ukazuje, že i jedna exkurze může být začátkem profesní cesty, která přeroste v opravdové nadšení pro zdravotnictví.